

Jak Británie ututlává masové znásilňování

- CZ24 News | 18. června 2020

VELKÁ BRITÁNIE: Všichni víme, že se Británie potýká s vážným problémem tzv. groomingových gangů, jejichž převážně pákistánští příslušníci zneužívají, znásilňují a prodávají nezletilé nebo sotva zletilé anglické dívky.

Víme také, jak se britské úřady obávají, že přílišné povědomí o těchto skutcích rozbije „posvátný“ mýtus multikulturní harmonie a anglický národ při pohledu na toto zlo zachvátí takové rozhořčení, že dokonce i stávající už tak nesnadné soužití se stane nemožným.

Z výše uvedeného lze celkem snadno dovodit, jak se britská oficiální místa pokusí postupovat v případě těchto násilnických gangů: budou se snažit další zneužívání zastavit co možná nejtíšeji, s důrazem jednoznačně na „co možná nejtíšeji“. V kostce jim tak jde mnohem víc o ututlání celé věci nebo alespoň omezení škod, než o to postavit se čelem skutečnému problému, jakkoliv nejspíš chtějí vyřešit i ten.

Aktuální a dosud neuzavřený případ Ellie Williamsové ze severoanglického, labouristy dlouhodobě řízeného města Barrow-in-Furness naznačuje, že sledujeme právě tento scénář. Ve městě už delší čas probíhající vyšetřování působení groomingových gangů fakticky nikam nevede – a média poslušně plní svou hanebnou úlohu v celé šarádě. Návdavkem byla jedna z údajných obětí, Ellie Williamsová, promptně umlčena protinařčením z falešného obvinění. Takovou má zhruba cenu slogan #BelieveAllWomen (Věřte všem ženám), jakmile je obětí bílé děvče ze skromných poměrů a údajnými pachateli muslimové.

Hrůzyplný facebookový příspěvek u účtu devatenáctileté dívky z Barrow-in-Furness, kde popisovala léta sexuálního zneužívání v různých městech severní Anglie, se minulý týden virálně rozšířil po sociálních sítích.

V příspěvku stálo, že poslední napadení se odehrálo minulé úterý, kdy byla mladá žena údajně znásilněna a zbита trojicí mužů jako trest za to, že se po dobu trvání koronavirových opatření neúčastnila jejich „večírků“.

O dva později stanula před soudem, který ji vrátil do vyšetřovací vazby. Zde bude čekat na proces poté, co u ní úředníci soudu v Barrow zjistili porušení podmínek kauce stanovené poté, co byla počátkem tohoto roku obviněna z maření vyšetřování.

Byla obviněna z falešného obvinění pětice mužů a falšování důkazů o znásilnění a sexuálním zneužívání mezi říjnem 2017 a říjnem 2019. [...]

Detektiv hlavní inspektor Dean Holden z cumbrijské policie ve videu z minulého týdne trval na to, že detektivové po pěti letech společného vyšetřování s Národní agenturou pro potírání zločinnosti (National Crime Agency, NCA) nezjistili žádné důkazy působení groomingových gangů v Barrow.

Jeho slova však neměla valný účinek a otřesné fotografie údajných zranění ženy spolu s voláním po činech z úst jejích příznivců ve velkém kolovaly po sítích.

Z těchto řádek lze s určitou jistotou vyvodit, že policie vyšetřovala podezření z činnosti groomingových gangů ve městě, ale nedokázala – nebo nechtěla – najít dostatek „pádných důkazů“ pro pokračování tohoto vyšetřování.

Možná i proto, že pro mnohé dospívající dívky v Británii se nucená prostituce gangy muslimů stala běžnou součástí života. Předpokládá se, že dívky jsou v celé záležitosti ochotnými aktéry – pokud nejsou k dispozici jasné důkazy o opaku.

A skutečně: jen stěží lze v tomto typu zločinů nerozeznat prvek dobrovolnosti, když jsou oběti – nejčastěji děti z chudých a/nebo rozvrácených rodin – lákány kombinací zprvu pozitivní mužské pozornosti, dárečků, alkoholu, drog atp. Proto se jim ostatně říká „groomingové“ gangy (blíže k významu slova zde: *grooming* – pozn. DP) a ne gangy „znásilňovací“, což je ovšem neméně pravdivý a příznačný popis jejich chování. Toto svolení však postupem času doplňují stále větší dávky násilí, zneužívání zastrašování a nepokrytého ponižování s tím, jak se dívky stále pevněji chytají do pastí nastražené těmito gangstery.

Ellie Williamsová se podle všeho odvážně postavila systému. Zjevně byla skutečně nespokojená s neschopností policie pokročit v jejich „vyšetřování“ i jejich pravděpodobně značně neohrabanými pokusy ji umlčet, zvláště když podle jejích slov zneužívání z rukou Pákistánců i nadále pokračovalo. Proto napsala o své neblahé situaci příspěvek na Facebook, který se rozšířil tempem stepního požáru, čímž porušila podmínku, že bude o případu mlčet.

Ke svým řádkům přidala také fotografie zranění, která jí násilníci způsobili, a vysvětlila, že když se pokusila využít koronavirová opatření, aby se od nich odstříhnula, reagovali na to vystupňováním násilí a zneužívání:

„Tohle nejspíš budou nejtěžší řádky v mém životě,“ napsala Williamsová 19. května na Facebooku. „Včera v noci mě pohřešovali, jak už možná někteří z vás díky Lucy vědí. Omlouvám se všem, které to znepokojilo, už jsem v bezpečí. Nechtěla jsem nic říkat, protože mám strach z toho, co si lidé pomyslí; proto jsem o tom, co se mi stalo, dosud mlčela, hodně lidí mě ale vybízelo, aby svůj příběh vypověděla. Když se mě ptali, od čeho mám ten monokl nebo pohmožděninu, vymýšlela jsem si všemožné výmluvy: spadla jsem ze schodů, upadla jsem, vrazila do dveří atd. Nechtěla jsem to sdílet, ale lidé by o tomhle místním a velice skutečném problému měli vědět. Musí dávat na mladé dívky pozor a ochránit je. Pokud se o celé věci díky mému příběhu dozví více lidí a pomůže třeba jen jedinému člověku, stálo to za to.

Včera mě naložili na zadní sedadlo auta a odvezli do nějakého domu, kde se mnou měli sex tři Asiaté (*Asian* [men] – v britském prostředí lidé z indického subkontinentu, Číňané, Vietnamci nebo Japonci jsou zde obvykle označováni jako *Oriental*, i když politicko-korektní kobyla dohýkala i sem a označení *Orientálec* je údajně urážející, proto nové označení *East Asians* – pozn. DP). Následně mě zbili, protože jsem jim prý dlužila díky tomu, že jsem se kvůli koronaviru víc než 7 týdnů neúčastnila jejich „večírků“. Muži, kteří je pořádají, se rozhodli dát mi to na pamětnou výpraskem. Protože mě ale v minulosti už opakovaně bili a já „přesto opakovala stejné chyby“, řekli si, že se mi pokusí odříznout prst! Řvali na mě z bezprostřední blízkosti, mávali mi před očima nožem a vyhrožovali, že mě zabijou.

Ti lidé jsou zlí, ale ne hloupí. Umějí manipulovat a přimět dívky přesvědčováním i výhrůžkami aby zůstaly – když ne, uchylují se ke krajnímu násilí! Kdysi jsem věřila, že mě milují, dávno je mi ale jasné, že mě využívali pro vlastní účely a zisk. Opakovaně mě bili, často úplně bezdůvodně. Cpali mě drogami, takže jsem se skoro stala závislou na heroinu! Svlékli mě, zbili a vysadili kdesi bez ničeho, bez peněz, telefonu, dokladů, oblečení i bot, ničeho! Jednou mi to udělali v zimě, to mě našli těžce podchlazenou. Polámali mi žebra, spoustu kostí v obličeji, pořezali mi uši, krk, pokusili se mi odříznout prsa i bradavky, nožem mi ryli do kůže slova, značkovali si mě, používali jako popelník a bili mě, až jsem byla celá pokrytá modřinami. Zranění hlavy mi způsobilo krvácení do mozku. Po tom všem bití jsem částečně přestala vidět na jedno oko. Teď mi málem uřízli prst. Do schránky mi strkali hadry napuštěné benzinem a výhrůžné dopisy, sledovali mě domů, pokusili se mě utopit, uškrtit a

neustále pronásledovat. Mávali přede mnou zbraněmi a přikládali mi je k hlavě. Zneužívali mě všemi možnými způsoby. Emocionálně mě týrali každou známou nadávkou. Došlo to tak daleko, že mě zneužívali v jednom kuse, bili mě a ubližovali každý týden! Je to vlastně malý zázrak, že už nejsem po smrti! Dlouho jsem věřila, že jedinými cestami ven je vdát se za jednoho z nich, otěhotnět – nebo se zabít.

Dřív jsem se v těchhle situacích v duchu smála, dělala, že jsem neviditelná a nic se mi nemůže stát. Předstírat, že všechno bude v pohodě, ale nejde do nekonečna. Přišla jsem o veškerou sebeúctu a už mi vlastně ani nesešlo na tom, jestli mě zabijou – alespoň by to všechno skončilo. Víím, že to celé zašlo moc daleko a není to v pořádku. Jizvy na mém těle se nikdy nezhojí, horší jsou ale nesmazatelně vryté hrůzné vzpomínky. Dlouhé roky mě převáželi po (metropolitních hrabstvích – pozn. DP) Manchester, Yorkshire, Lancashire a Cumbria. Hlavně Leeds, [Huddersfield](#), Oldham, Preston, Blackpool, Lancaster a Morecambe. Vzali mě i jinam a zúčastnila jsem i „večírků“ tady v Barrow. To znamená spát s asijskými muži výměnou za nic. Nejsem v Barrow jediná, kdo něčím takovým prošel nebo prochází. Víím o spoustě dalších holek...

Očividně doufala, že její příspěvek oživí dlouhá léta probíhající vyšetřování zmíněné v článku z *Guardianu*, a dokonce dalším obětem radila obrátit se na policii:

Chci povzbudit všechny ostatní holky, aby šly na policii a promluvily – a také jim připomněla, že žít takhle není normální. Snad můj příspěvek pomůže lidem lépe si všímat známek zneužívání. Pokud máte podezření, že je v tom nějaké děvče namočené, ohlaste to učitelům, sociálce, lince bezpečí, policii, rodičům. Rodiče, budujte si důvěru svých dětí, aby se vám nebály svěřit, neskrývaly problémy a nestaly se z nich tajnůstkáři! Nevyvolávejte zbytečně drama, které je od vás odežene přímo do náruče násilníků.

Zpanikařenou reakcí úřadů bylo pohnat ji urychleně před soud a umístit ji do vazby, kde čeká na soud za „maření vyšetřování“.

Právním zdůvodněním tohoto postupu je argument, že mediální pozornost věnovaná případu ještě před procesem samotným může vyvolat předpojatost u potenciálních porotců a znemožnit jim tak řádně vyhodnotit důkazy a vypovědi.

Celé je to očividně absurdní. Ve skutečnosti se jedná o moderní britský eufemismus pro „nechceme, aby se o tomto citlivém případě mluvilo na veřejnosti, dokud se nám ho nějak nepodaří zahrát do autu“, který má podepřít chatrné kulisy potěmkinovské vesnice nefunkčního britského multikulturního státu. Nápomocná britská média jako obvykle přikládají ruku k dílu a o podobných případech mluví jen tehdy, když už skutečně není zbytlí.

Reakci veřejnosti v tomto případě zavrhuje jisté důvody k optimismu. Vznikají online kampaně, akce s cílem shromáždit prostředky a propukají i poněkud neuhlazené veřejné protesty.

Zdá se tak, že při každém dalším pokusu případy jako tento „zmizet“, mizí na kratší a kratší dobu a záhy se vrací. Neodolatelná síla snahy elit ochránit mýtus multikulturní Británie se tak dost možná brzy střetne s neochvějným, dlouho potlačovaným vztekem bělošských dělnických vrstev.

Článek Colina Liddella [Ellie Williams Case Reveals How Britain Tries to Cover Up Grooming Gang Rape](#) vyšel na stránkách The Occidental Observer 27. května 2020.

Colin Liddell